

II

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné)

ROZHODNUTÍ

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 13. května 2009

o opatření C 20/07 (ex NN 31/07), která přijalo Španělsko ve prospěch podniku Pickman

(oznámeno pod číslem K(2009) 3541)

(Pouze španělské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2009/849/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 této dohody,

poté co vyzvala zúčastněné strany, aby v souladu s uvedeným článkem podaly své připomínky⁽¹⁾, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. ŘÍZENÍ

- (1) Na základě tvrzení, která uvedl stěžovatel v dopise zaevidovaném dne 5. dubna 2006 a podle nichž španělské orgány údajně poskytly státní podporu podniku *Pickman* — *La Cartuja de Sevilla S.A.* (dále jen „Pickman“ nebo „podnik Pickman“), požádala Evropská komise (dále jen „Komise“) španělské orgány o informace, a to prostřednictvím dopisů ze dne 12. dubna 2006 a ze dne 12. února 2007; španělské orgány na tyto dopisy odpověděly prostřednictvím dopisů zaevidovaných ve dnech 7. června 2006, 30. srpna 2006 a 18. dubna 2007.

- (2) Dne 27. června 2007 informovala Komise španělské orgány, že se rozhodla zahájit řízení a že připomínky španělských orgánů obdržela v dopisech ze dne 15. září 2007 a ze dne 26. listopadu 2007.

- (3) Poté, co bylo v *Úředním věstníku Evropské unie* ze dne 10. října 2007 zveřejněno rozhodnutí o zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“), v němž byly zúčastněné strany vyzvány k podání připomínek, Komise obdržela připomínky podané příjemcem podpory, a to prostřednictvím dopisů zaevidovaných ve dnech 26. listopadu 2007 a 7. dubna 2008. Tyto připomínky byly ve dnech 12. února 2008 a 11. dubna 2008 předány španělským orgánům, které na ně odpověděly dne 2. dubna 2008. Připomínky třetích stran nebyly podány.

2. PŘÍJEMCE PODPORY

- (4) Podnik *Pickman*, se sídlem v Seville, se od roku 1841 zabývá výrobou nádobí a porcelánu. Tradičně se zaměřuje na výrobu vysoce kvalitních řemeslných výrobků a na jejich prodej, a to buď přímo hotelům, restauracím a cateringovým firmám, nebo formou spolupráce s maloobchodními prodejny. V poslední době začal působit také na trhu podnikových dárků a pohostinství. Podnik *Pickman* nyní zaměstnává zhruba 140 osob a v roce 2005 dosáhl obrátu 4,28 milionu EUR. Proto je třeba jej považovat za střední podnik⁽²⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 239, 11.10.2007, s. 12.

⁽²⁾ Podle doporučení Komise ze dne 6. května 2003 o definici mikro-podniků a malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

- (5) Pickman působí na trhu s keramickými výrobky; celkový prodej realizovaný na tomto trhu, který zaměstnává 222 000 osob, dosahuje přibližně 26 miliard EUR, což je považováno za třetinu celkové světové produkce. Segment označovaný jako „stolní nádoby a dekorativní předměty“ má totiž některé zvláštní vlastnosti – zaměstnává značné množství pracovní síly, má úzké vazby s konečnými spotřebiteli a projevuje se v něm zvýšená potřeba hospodářské soutěže, pokud jde o design a jakost. V rámci tohoto trhu probíhá hospodářská soutěž mezi výrobci a rovněž obchod uvnitř Společenství, kde jsou hlavními producenty a spotřebiteli Spojené království a Německo, zatímco podíl Španělska je nižší než 5 %. Na vnitrostátní úrovni existuje ve Španělsku 11 činných podniků zaměstnávajících 3 000 osob, s celkovým ročním objemem prodeje dosahujícím 60 milionů výrobků v celkové hodnotě 84 milionů EUR ročně⁽¹⁾.

3. OPATŘENÍ

- (6) Předmětem rozhodnutí o zahájení řízení jsou tato opatření⁽²⁾:

— opatření 2: odpis z nedoplatku ve výši 3,29 milionu EUR na základě zvláštní dohody mezi podnikem Pickman a správou sociálního zabezpečení, podepsané dne 11. dubna 2000; tato dohoda byla jiného druhu než je obecné vyrovnání s věřiteli,

— opatření 3 až 6: několik sdružených půjček v celkové výši 1,87 milionu EUR a dotace v celkové výši 2,59 milionu EUR, určené na hmotné a nehmotné investice uvedené v plánu restrukturalizace, který podnik Pickman předložil andaluské regionální vládě (Junta de Andalucía) a ta jej dne 2. března 2004 schválila; zmínky o tomto plánu restrukturalizace jsou obsaženy v bodech 50, 51 a 52 odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení,

— opatření 7: záruka ve výši 1,3 milionu EUR, kterou poskytl Úřad pro inovaci a rozvoj Andalusie (Agencia de Innovación y Desarrollo de Andalucía, dále jen „IDEA“) a která pokrývala 80 % z úvěru 1,65 milionu EUR, který si podnik Pickman dojednal s bankou; tuto záruku strany potvrdily dne 28. prosince 2005. Záruka nebyla vykonána.

4. DŮVODY, KTERÉ VEDLY K ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

- (7) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise předběžně uvedla, že opatření 2 až 7 by mohla představovat státní podporu podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

⁽¹⁾ Údaje jsou převzaty z internetových stránek Evropského průmyslu keramických výrobků www.cerameunie.eu a stránek Eurostatu http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page?_pageid=107346587259&_dad=portal&_schema=PORTAL&p_product_code=KS-BW-07-001.

⁽²⁾ Z důvodu přehlednosti je v tomto rozhodnutí použito stejné číslování jako v rozhodnutí o zahájení řízení.

- (8) Vzhledem k tomu, že hlavním cílem uvedených opatření zřejmě bylo pomoci podniku v obtížích, měla Komise za to, že lze uplatnit pokyny Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích⁽³⁾ (dále jen „pokyny z roku 2004“), neboť opatření 7, pokud by představovalo státní podporu, bylo přijato až po vstupu uvedených pokynů v platnost.

- (9) Předběžné posouzení, které Komise uplatnila, bylo následující:

— uvedená opatření nelze s ohledem na jejich formu a délku trvání považovat za podporu na záchranu,

— podnik Pickman by se býval mohl stát příjemcem podpory na restrukturalizaci, avšak vzhledem k neexistenci plánu restrukturalizace nelze zhodnotit, zda by toto opatření mohlo obnovit dlouhodobou životaschopnost podniku.

- (10) Komise se na základě dostupných informací rozhodla zahájit formální vyšetřovací řízení; tímto řízením zamýšlela rozptýlit své pochybnosti týkající se jednak toho, zda mají dotyčná opatření povahu státní podpory, jednak toho, zda jsou slučitelná se společným trhem.

5. PŘIPOMÍNKY ZE STRANY ŠPANĚLSKA

- (11) Poté, co byly španělské orgány informovány o rozhodnutí zahájit řízení, zaslaly níže uvedené připomínky k jednotlivým dotčeným opatřením.

Opatření 2: Odpis z dluhů, který provedla správa sociálního zabezpečení

- (12) Pokud jde o opatření 2, španělské orgány zdůraznily, že správa sociálního zabezpečení měla jakožto přednostní věřitel přednost před běžnými věřiteli, a to bezprostředně po věřitelích se zárukou a po pohledávkách vůči zaměstnancům podniku. Výhoda, která z této přednosti plynula, neznamená však absolutní přednost, ale spočívá v tom, že je přednostnímu věřiteli poskytnuta možnost zvolit namísto obecné dohody věřitelů podepsání zvláštní dohody za účelem dosáhnout takových podmínek, které se opírají o použitelné vnitrostátní právní předpisy, a jsou tedy příznivější než podmínky, které poskytuje obecná dohoda věřitelů. Španělské orgány rovněž podrobně popisují jediné dvě možné alternativy, a sice obstavení zvláštních hmotných a nehmotných aktiv, které však nezískalo přednost před jinými dříve zapsanými zástavními právy ani před provedením plateb zaměstnancům a které by s nejvyšší pravděpodobností vedlo k nižší míře splácení dluhu podniku Pickman.

⁽³⁾ Úř. věst. C 244, 1.10.2004, s. 2.

- (13) Španělské orgány uvádějí na pravou míru prohlášení uvedené v bodu 16 odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení a upřesňují, že v souladu s obecnou dohodou věřitelů existovaly spíše dvě alternativy, než dvě kumulativní možnosti: buď získat 5 % svých peněžních nároků během 75 dní, nebo 20 % během 17 let, a to bez úroků.
- (14) Správa sociálního zabezpečení naopak využila svého přednostního postavení k tomu, aby se vyhnula podepsání obecných dohod věřitelů a zvolila zvláštní dohodu, o níž se domnívala, že na rozdíl od obecné dohody věřitelů zvyšuje její vyhlídky na splacení dluhu. Podnik Pickman, který dlužil správě sociálního zabezpečení 4 miliony EUR, souhlasil tedy s tím, že splatí 18 % z této částky během osmi let, což bude navýšeno o úrok 3,25 % ročně. Zvláštní dohoda obsahovala mimoto rovněž záruku, podle níž by byla dohoda automaticky zrušena v případě, že by se kterémukoliv z ostatních věřitelů dostalo výhodnějšího zacházení. Poté, co podnik Pickman uhradil částku 595 676,89 EUR jakožto pojistné zaměstnanců, uhradil dne 27. května 2004 částku 2 012 786,39 EUR.

- (15) A konečně španělské orgány tvrdí, že odkaz na „obecný zájem“, který je uveden v bodu 18 odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení, je pouze součástí obecné fráze používané ve všech dohodách týkajících se řízení o vymáhání dluhů. Skutečným záměrem správy sociálního zabezpečení, která jednala v souladu se zásadami investora v podmínkách tržního hospodářství, bylo vymoci od dlužníka co nejvyšší možnou částku; popírá, že by měla jiný úmysl než nalezení nejlepší možné cesty ke splacení dluhu.

Opatření 7: Veřejná záruka na úvěr

- (16) Španělské orgány uvádějí, že podle sdělení Komise o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory ve formě záruk⁽¹⁾ (dále jen „sdělení o zárukách“) nepředstavuje uvedené opatření státní podporu. Především nelze považovat podnik Pickman za podnik v obtížích, což bylo podmínkou pro poskytnutí úvěru bez intervence státu; postavení tohoto podniku se totiž v roce 2005 výrazně zlepšilo, takže v roce 2006 již dosáhl pozitivních výsledků a získal tak důvěru bank, které mu poskytly úvěr za běžných tržních podmínek, tedy v sazbě Euribor, která v daném okamžiku představovala 2,783 procentních bodů plus 1,25 procentního bodu.
- (17) Kromě toho španělské orgány tvrdí, že se nejednalo o státní podporu, neboť uvedená záruka se vztahovala

pouze na určitou zvláštní finanční transakci, a to na pokrytí 80 % (tedy 1,3 milionu EUR) z celkové částky úvěru, jehož doba byla stanovena na 10 let. Na druhou stranu však španělské orgány zdůrazňují, že podnik Pickman zaplatil za tuto záruku tržní cenu, neboť uhradil záruční prémii ve výši 1,5 % ročně a kromě toho zapsal ve prospěch IDEA zástavní právo, které samo o sobě představovalo 13 % z hodnoty nemovitého majetku, která činila 10 950 000 EUR.

Opatření 3 až 6: Sdružené půjčky a dotace

- (18) Španělské orgány nepopírají, že opatření 3 až 6 mají povahu státní podpory, avšak zároveň tvrdí, že tuto skutečnost neoznámily, neboť měly za to, že opatření jsou součástí režimu podpor investic, zaměstnanosti a malých a středních podniků v Andalusii, který zahrnoval rovněž možnost poskytování podpor na záchranu a restrukturalizaci malých a středních podniků v obtížích a který již Komise schválila⁽²⁾ (dále jen „schválený režim“).
- (19) V tomto ohledu španělské orgány tvrdí, že veškeré podmínky stanovené v rámci schváleného režimu byly dodrženy. Připouští ovšem, že nebylo přesně dodrženo ustanovení týkající se maximální celkové výše podpory, která byla stanovena na 4 miliony EUR na jednoho příjemce; opatření 3 až 6 totiž dosáhla celkové částky 4,46 milionu EUR. Skutečnost, že Komisi nebyl oznámen ani tento nepřilíš vysoký přebytek, představující částku 0,46 milionu EUR, ani celková částka podpory, je však podle názoru španělských orgánů pouhým správním pochybením, jímž není dotčena zásadní slučitelnost uvedeného opatření se schváleným režimem; tuto skutečnost by měla rozumně uznat také Komise.

- (20) Na druhou stranu španělské orgány uvádějí, že opatření 3 až 6 by měla být posuzována podle pokynů Společenství o státní podpoře na záchranu a restrukturalizaci podniků v nesnázích⁽³⁾, přijatých v roce 1999 (dále jen „pokyny z roku 1999“), které představují jediný základ, který byl platný v době poskytnutí podpory; podle těchto pokynů je lze posuzovat jako mimořádnou operaci, která byla součástí plánu restrukturalizace předloženého španělským orgánům v rámci schváleného režimu. V rozporu s předběžným posouzením, které Komise uvedla v rozhodnutí o zahájení řízení, se španělské orgány domnívají, že opatření 7 nelze považovat za státní podporu (viz 15. a 16. bod odůvodnění), neboť podpory na restrukturalizaci nebyly po zveřejnění pokynů z roku 2004 poskytnuty.

(1) Úř. věst. C 71, 11.3.2000, s. 14.

(2) N 507/2000 Režim regionálních podpor investic a zaměstnanosti, týkající se investic a malých a středních podniků.

(3) Úř. věst. C 288, 9.10.1999, s. 2.

- (21) Kromě toho španělské orgány zdůrazňují, že uvedená podpora by byla považována za slučitelnou podporu na restrukturalizaci jak podle pokynů z roku 1999, tak i podle pokynů z roku 2004. V roce 2003 zaměstnával totiž podnik Pickman 128 osob a jeho obrat představoval 2,35 milionu EUR; z těchto důvodů jej lze zařadit mezi malé a střední podniky a u tohoto typu podniků není nutné předkládat plán ke schválení Komisi. Plán restrukturalizace odpovídá v každém případě požadavkům Komise: doba jeho trvání je šest let, podpora je v něm omezena na minimum nutné k obnovení životaschopnosti podniku, což dokládá i připojený průzkum trhu, a stanoví, že k restrukturalizaci má významným dílem přispívat i samotný podnik. Španělské orgány v tomto ohledu odkazují na rozhodnutí Komise týkající se schválení neoznamené podpory na restrukturalizaci jiného ze španělských malých a středních podniků z téhož sektoru jako podnik Pickman, *Porcelanas del Principado* ⁽¹⁾, v němž je poukazováno na zásadní dodržení podmínek stanovených v pokynech z roku 1999 a na snížené možnosti narušení hospodářské soutěže vinou dané podpory.
- (22) Konečně španělské orgány upozorňují na význam podniku Pickman pro místní průmysl v Andalusii i pro průmysl ve Španělsku, přičemž poukazují na jedné straně na dlouholetou historickou a kulturní tradici tohoto podniku a na druhé straně na skutečnost, že u podpor poskytnutých malým a středním podnikům, jejichž podíl na trhu je velmi omezený, existuje pouze nízké riziko narušení hospodářské soutěže.

6. PŘIPOMÍNKY TŘETÍCH STRAN

- (23) Poté, co bylo rozhodnutí o zahájení řízení zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*, obdržela Komise pouze připomínky příjemce podpory, podniku Pickman; tyto připomínky se týkaly jednotlivých dotčených opatření a jsou uvedeny v 24. až 32. bodě odůvodnění.

Opatření 2: Odpis z dluhů, který provedla správa sociálního zabezpečení

- (24) Podnik Pickman zpochybňuje předběžnou analýzu provedenou Komisí, podle níž představuje opatření 2 státní podporu, a potvrzuje argumenty, které uvádějí španělské orgány; podle těchto argumentů měla zvláštní dohoda, podepsaná se správou sociálního zabezpečení, preferenční povahu a měla zajistit co nejrychlejší splacení co největší části pohledávky, obdobně jako by tomu bylo u soukromého věřitele v podmínkách tržního hospodářství. Příjemce podpory poukazuje dále na skutečnost, že od té doby došlo ke splacení všech stávajících dluhů podniku Pickman vůči správě sociálního zabezpečení a k pravidelné úhradě pozdějších plateb.

Opatření 7: Veřejná záruka na úvěr

- (25) Pokud jde o opatření 7, podnik Pickman uvádí, že jej nelze považovat za státní podporu, neboť splňuje všechny čtyři podmínky stanovené ve sdělení o zárukách.

(26) V prosinci 2005 totiž podnik Pickman překonal obtíže, neboť jeho ztráty, které v roce 2004 přesahovaly 2 miliony EUR, se v roce 2005 snížily na přibližně 0,15 milionu EUR. Kromě toho mohl získat úvěr za běžných tržních podmínek, který skutečně získal, a to ve výši 3,3 milionu EUR u úvěrové instituce Monte de Piedad y Caja de Ahorros de Huelva y Sevilla v roce 2004, v době, kdy dosud čelil obtížím; za tento úvěr ručil v plné výši zástavním právem. Dotyčná veřejná záruka na úvěr ve výši 1,6 milionu EUR pokrývala pouze 80 % z tohoto úvěru a doba jejího trvání byla omezena na deset let. A konečně byl úvěr poskytnut za tržní cenu: podnik Pickman zaplatil záruční prémii ve výši 1,5 % ročně a zajistil v plném rozsahu záruku prostřednictvím zástavního práva z části svého nemovitého majetku, zapsaného ve prospěch IDEA.

(27) V odpověď na žádost Komise o odhad hodnoty nemovitého majetku podniku Pickman v posledních letech zaslal Pickman dva samostatné odhady, první ze dne 31. května 2005 (10 962 598,56 EUR) a druhý ze dne 4. října 2007 (12 512 066,27 EUR). Ke dni 20. května 2004 nebyl nemovitý majetek zatížen žádným zástavním právem, ke dni 8. května 2007 byla již však na něj zapsána dvě zástavní práva, první ve prospěch úvěrové instituce Monte de Piedad y Caja de Ahorros de Huelva y Sevilla, ve výši 3 300 000 EUR, navýšených o úroky a výdaje, a druhé ve prospěch IDEA, ve výši 1 300 000 EUR, navýšených o výdaje ve výši 104 000 EUR. Podnik Pickman tvrdí, že celková výše, jíž dosahovala obě tato zástavní práva, byla i nadále mnohem nižší než odhadovaná hodnota nemovitého majetku, takže riziko, které podstupovala IDEA a které bylo ostatně velmi nízké, bylo dostatečně vyváжено vzhledem k souhrnné ceně, která by byla na trhu běžně zaplacená. Z těchto důvodů je podnik Pickman přesvědčen, že všechny čtyři podmínky byly splněny a že se zde nejedná o státní podporu.

Opatření 3 až 6: Sdružené půjčky a dotace

(28) Pickman nepochybně původní posouzení provedené Komisí, podle něž představují uvedená opatření státní podporu, tvrdí však, že jsou slučitelná s čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES a že se na ně vztahuje schválený režim umožňující poskytování podpor na záchranu a restrukturalizaci malým a středním podnikům v obtížích.

(29) Pickman zdůrazňuje skutečnost, že uvedená opatření splňují požadavek stanovený v rámci schváleného režimu a že maximální hodnotu 4 milionů EUR překračují pouze o 0,46 milionu EUR, což je mnohem méně než prahová hodnota 10 milionů EUR, která je uvedena v bodu 68 pokynů z roku 1999; režim pro malé a střední podniky byl tedy podle něj dodržen.

(30) Schválený režim i pokyny z roku 1999 vyžadují, aby byla podpora omezena na nutné minimum a aby se na plánu obnovení dlouhodobé životaschopnosti podílel významným dílem i příjemce, nestanoví však žádná kompenzační opatření, přičemž jedinou povinností příjemce podpory je nezvyšovat produkční kapacitu.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2004/32/ES (Úř. věst. L 11, 16.1.2004, s. 1).

- (31) Podnik Pickman tvrdí, že plán restrukturalizace povolující opatření 3 až 6, který byl vypracován nezávislým poradcem Auditoria y Consulta, S.A. v říjnu 2003 a který byl schválen španělskými orgány v březnu 2004, plně odpovídá uvedeným požadavkům, pokud jde o zásadu „jednou a dost“, nezbytnost, podíl příjemce, zákaz zvyšování produkční kapacity a vyhlídky na dlouhodobou udržitelnost za různých podmínek.
- (32) Konečně Pickman zdůrazňuje, že v důsledku uvedených opatření nedošlo k protiprávnímu narušení trhu, neboť jejich příjemcem byl střední podnik umístěný v regionu spadajícím do čl. 87 odst. 3 písm. a), jehož podíl na trhu byl ve srovnání s běžnými obchodními objemy velmi nízký; tvrdí, že tento podnik plně dodržel harmonogram schváleného plánu restrukturalizace a že se již od roku 2006 jeho finanční situace skutečně zlepšovala, takže nebylo nutné uplatnit kompenzační opatření.
- (33) Španělské orgány plně podporují argumenty, které uvádí podnik Pickman ve svých připomínkách; potvrzují rovněž závěr, že opatření 2 a 7 nelze považovat za státní podporu, zatímco opatření 3 až 6 představují státní podporu, která je však v každém případě slučitelná se společným trhem.
- (37) Zejména je pravdou, že podle španělských právních předpisů je vůči pohledávkám týkajícím se pojistného na sociální zabezpečení poskytováno přednostní zacházení; znamená to, že v takovém případě lze uzavřít zvláštní dohodu a vyhnout se tak řízení stanovenému pro věřitele, na něž se nevztahuje přednostní zacházení⁽¹⁾.
- (38) Z informací, které předložily španělské orgány a které potvrzují kopie obou dohod, v tomto ohledu vyplývá, že zvláštní dohoda uzavřená mezi správou sociálního zabezpečení a podnikem Pickman byla výhodnější než dohoda, kterou tento podnik podepsal s běžnými věřiteli. Posledně jmenovaná dohoda poskytovala běžným věřitelům pouze dvě možnosti výběru – buď získat 5 % jejich peněžních nároků během 75 dní, nebo 20 % během 17 let, a to bez úroků; naproti tomu stát získal prostřednictvím zvláštní dohody možnost získat 18 % svých nároků během 8 let, a to s roční úrokovou sazbou ve výši 3,25 %. Tato pohledávka byla skutečně v plné výši a v souladu se stanoveným harmonogramem splacena.

7. POSOUZENÍ

Existence podpory

- (34) Podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES jsou neslučitelné se společným trhem podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy.
- (35) Úvodem Komise přezkoumá opatření 7 na základě posouzení opatření 2; jedná se o stejné pořadí, jaké bylo uplatněno v připomínkách podaných španělskými orgány a příjemcem. Jak již bylo uvedeno v rozhodnutí o zahájení řízení i v tomto rozhodnutí, kvalifikace opatření 7 bude mít totiž dopad na volbu právních předpisů, podle nichž budou posuzována zbývající opatření 3 až 6.
- (39) Komise rovněž uznává, že jedinou možností, kterou by měla správa sociálního zabezpečení v případě skutečné nebo hypotetické likvidace podniku Pickman, by bylo pokusit se získat svou pohledávku obstavením určitých zvláštních hmotných a nehmotných aktiv. Španělské orgány však dostatečným způsobem prokázaly, že tato možnost by nebyla příliš výnosná: zaprvé nemělo obstavení hmotných aktiv reálnou hodnotu vzhledem k přednostnímu zástavnímu právu zapsanému dříve ve prospěch veřejného orgánu RUMASA, a za druhé, jak správně uvádějí španělské orgány, případná exekuce nehmotných aktiv by byla nejistou záležitostí, neboť podle španělských právních předpisů existuje nutná závislost na potenciálních kupcích, pro něž by se hodnota těchto aktiv přerušením jejich vazby na název podniku značně snížila, nebo dokonce rovnala nule. V důsledku toho se tedy zdá, že likvidace by byla méně výhodná než možnost, kterou španělský správní orgán skutečně zvažoval; přednostní postavení tohoto orgánu bylo explicitně uvedeno ve zvláštní dohodě, jehož ustanovení 10 výslovně stanoví, že dohoda bude neplatná v případě, že budou později kterémukoliv jinému věřiteli poskytnuty výhodnější podmínky.

Opatření 2: Odpis z dluhů, který provedla správa sociálního zabezpečení

- (36) Pokud jde o opatření 2, v rozhodnutí o zahájení řízení vyjádřila Komise pochybnosti týkající se toho, zda se

⁽¹⁾ Viz královský zákonodárný dekret č. 1/1994 ze dne 20. června 1994 o schválení pozměněného znění obecného zákona o sociálním zabezpečení, který odkazuje na čl. 1924 odst. 1 občanského zákoníku a na čl. 913 odst. 1D obchodního zákoníku.

(40) S ohledem na výše uvedené skutečnosti je podle Komise dostatečně prokázáno, že správa sociálního zabezpečení jednala v souladu se zásadou věřitele v podmínkách tržního hospodářství, ve smyslu rozsudku *Tubacex*⁽¹⁾, neboť se snažila nalézt způsob, jímž by skutečně získala zpět co nejvyšší možnou částku, a to za co nejvýhodnějších podmínek. Komise tedy dospěla k závěru, že opatření spočívající v odpisu z dluhu podniku Pickman vůči správě sociálního zabezpečení nepředstavuje státní podporu podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy.

Opatření 7: Veřejná záruka na úvěr

(41) Pokud jde o opatření 7, v rozhodnutí o zahájení řízení vyjádřila Komise pochybnosti týkající se toho, zda by podnik Pickman býval mohl získat úvěr ve výši 1,6 milionu EUR u Caja Provincial San Fernando de Sevilla y Jerez, aniž by získal záruku ve výši 1,3 milionu EUR u IDEA.

(42) Komise posuzovala toto opatření na podkladě sdělení o zárukách. Jak je totiž uvedeno v oddílu 4, individuální záruky nepředstavují státní podpory podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES, pokud i) dlužník nemá finanční potíže, ii) dlužník by v zásadě mohl teoreticky získat půjčku za tržních podmínek bez intervence státu, iii) záruka je vázána na konkrétní finanční transakci, zní na stanovenou částku, nepokrývá více než 80 % nesplacené půjčky a není neomezená a iv) za záruku se platí tržní cena, která odráží různé prvky, např. dobu trvání záruky a poskytnutá zajištění.

(43) Řídíme-li se sdělením o zárukách a příslušnou praxí Komise, pak platí, že podmínka iii) byla dodržena, neboť nepoužitá záruka je vázána na konkrétní úvěr, je omezena na dobu 10 let a pokrývá pouze 80 % z tohoto úvěru, a sice částku, která byla stanovena na 1,3 milionu EUR.

(44) Pokud jde o podmínku i), Komise má za to, že v okamžiku vyřízení úvěru a záruky, tedy dne 28. prosince 2005, nebylo dosud ukončeno období restrukturalizace. Je však pravdou, že v prosinci 2005 se finanční situace podniku Pickman výrazně zlepšila a že plán restrukturalizace procházel konsolidovaným obdobím, a to s ohledem na zisk ve výši 0,7 milionu EUR, který byl zaznamenán v roce 2006. Nelze tedy vyloučit, že v době poskytnutí záruky nebyl Pickman ještě podnikem v obtížích. Protože však období restrukturalizace dosud neskončilo, nelze vyloučit ani to, že podnik Pickman čelil problémům. Z těchto důvodů nemůže Komise vyloučit skutečnost, že hodnota záruky neodpovídala tržním podmínkám.

(45) Pokud jde o podmínku ii), je na místě uvést, že v roce 2004, kdy byl podnik Pickman s jistotou kvalifikován jako podnik v obtížích, získal úvěr u úvěrové instituce Monte de Piedad y Caja de Ahorros de Huelva y Sevilla, a to ve výši 3,3 milionu EUR, díky tomu, že mohl tento úvěr plně zajistit pomocí zástavního práva k části svých aktiv.

(46) Tím spíše nelze tvrdit, že se na konci roku 2005 podnik Pickman nenacházel v situaci, kdy mohl získat úvěr bez zásahu státu. Na rozdíl od toho, co nastalo v roce 2004, kdy nemohl získat úvěr bez veřejného zásahu, došlo k ukončení první části restrukturalizace a ke konsolidaci plánu v důsledku zlepšení finanční situace. V roce 2004 kromě toho podnik Pickman neručil za svůj úvěr IDEA, ale přímo bance. Tento závěr je potvrzen i skutečností, že úvěrová instituce Caja Provincial San Fernando de Sevilla y Jerez souhlasila s poskytnutím úvěru podniku Pickman za tržních podmínek a s přijetím 20 % rizika tohoto úvěru, bez záruk a bez dodatečného zajištění.

(47) Ve světle výše uvedených úvah nemůže Komise na jednu stranu vyloučit, že ke dni 28. prosince 2005 byl podnik Pickman dosud kvalifikován jako podnik v obtížích, na druhou stranu má však za to, že by podnik býval mohl v zásadě získat úvěr za tržních podmínek bez zásahu státu, takže výše podpory neodpovídá výši úvěru, nýbrž možné hospodářské výhodě, která z této státní záruky vyplývá.

(48) A konečně, pokud jde o podmínku iv), Komise uznává, že úvěr byl poskytnut na 10 let za tržní cenu, tedy v úrokové sazbě Euribor, která v daném okamžiku představovala 2,783 procentních bodů plus 1,25 %; to je srovnatelné se situací na španělském trhu týkajícím se úvěrů poskytovaných zdravým podnikům. Jak již bylo zdůrazněno výše, platí, že pokud jde o cenu, která byla zaplacená za záruku, mělo by být ověřeno, zda platba odpovídala tržním podmínkám, neboť nelze vyloučit, že se podnik Pickman nacházel v dané době v obtížích. V takovém případě nelze s ohledem na status podniku vyloučit, že daný poplatek mohl obsahovat prvek podpory. Zároveň je však nutné zdůraznit, že ve světle praxe, kterou Komise v dané době uplatňovala, se prvek podpory v tomto případě jeví jako poměrně nízký. Zaprvé, v souladu s praxí, v jejímž rámci Komise připouští záruční prémii v sazbě 0,5 %, týkající se záručních režimů pro zdravé podniky bez složení záruky⁽²⁾, Komise připouští, že záruční prémii v sazbě 1,5 %

⁽¹⁾ Rozsudek Soudního dvora Evropských společenství ve věci C-342/96, *Španělsko v. Komise* (Tubacex), Recueil 1996, s. I-2459.

⁽²⁾ Viz např. věc N 512/07 (Úř. věst. C 12, 17.1.2009, s. 1).

neobsahuje prvky podpory. V projednávaném případě je záruční prémie třikrát vyšší. Zadruhé byla záruka v tomto případě zajištěna zástavním právem zapsaným ve prospěch státu, jehož hodnota dosahovala 10 962 598,56 EUR ke dni 31. května 2005 a 12 512 066,27,27 EUR ke dni 4. října 2007.

- (49) S ohledem na výše uvedené skutečnosti dospěla Komise k závěru, že podnik Pickman by býval mohl získat úvěr bez zásahu státu, a to díky velmi kvalitnímu zajištění a díky zlepšení své finanční situace. Výše podpory se tedy nepočítá podle celkové výše úvěru. Podpora představuje rozdíl mezi záruční premií, která byla skutečně uhrazena, a premií, kterou by býval musel uhradit podnik v obdobné situaci; současně je nutné zohlednit celkovou získanou finanční záruku. S ohledem na nepřilíš vysokou částku úvěru, která dosahovala 1,6 milionu EUR, dále na poskytnutí velmi kvalitní záruky a na uplatnění záruční prémie v sazbě 1,5 % je Komise přesvědčena, že prvek podpory nepřekročí částku 100 000 EUR, která představuje prahovou hodnotu *de minimis*, platnou v předmětné době ⁽¹⁾.

Opatření 3 až 6: Sdružené půjčky a dotace

- (50) Pokud jde o opatření 3 až 6, Komise v rozhodnutí o zahájení řízení pochybovala o tom, zda je lze považovat za opatření bez státní podpory, dodržující zásadu investora v podmínkách tržního hospodářství.
- (51) Toto rozhodnutí pochyby Komise potvrzuje. Dotace totiž nebyly splatné a sdružené půjčky měly být spláceny ročně prostřednictvím 10 % ze zisků, které nevytvářely úrok; je tedy zřejmé, že andaluská regionální vláda se nechovala stejným způsobem, jakým by se býval choval investor v podmínkách tržního hospodářství, neboť neočekávala výnos ze své investice. Tato opatření, která byla poskytnuta v rámci plánu restrukturalizace na období 2004–2009, byla kromě toho schválena andalusskou regionální vládou, a z tohoto důvodu spadají do odpovědnosti státu nebo veřejného orgánu. Prostřednictvím uvedených opatření získal podnik Pickman jakožto jediný příjemce selektivní výhodu, která spočívala v poskytnutí přednostních úvěrů a přímých dotací, které ostatní podniky zpravidla nezískají. Podnik Pickman působí v tržní oblasti nádobí, keramiky a porcelánu. Tyto výrobky jsou uváděny na trh v rámci Společenství, dotyčná opatření tedy mohou narušit hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy. Španělsko nezpochybňuje skutečnost, že je na místě kvalifikovat uvedená opatření jako státní podpory.
- (52) Opatření 3 až 6 představují tedy státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES; následně je zapo-

třebí posoudit jejich případnou slučitelnost. Okolnost, že při poskytnutí podpory byla porušena povinnost členských států týkající se předběžného oznámení, stanovená v čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES, znamená, že jde o protiprávní podporu.

Slučitelnost podpory

- (53) V čl. 87 odst. 2 a 3 Smlouvy o ES jsou stanoveny výjimky z obecné neslučitelnosti podpory, která je popsána v odstavci 1 uvedeného článku. Konkrétně podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES lze považovat za slučitelné se společným trhem podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem.
- (54) Vzhledem k tomu, že opatření 7 nepředstavuje státní podporu (viz 41. až 50. bod odůvodnění), což nepotvrzuje předběžné posouzení obsažené v rozhodnutí o zahájení řízení, se Komise domnívá, že slučitelnost opatření 3 až 6 nelze posuzovat podle pokynů z roku 2004.
- (55) Bod 104 pokynů z roku 2004 uvádí, že „Komise prověří, zda se podpory na záchranu či restrukturalizaci poskytnuté bez schválení Komise, a tedy v rozporu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy, slučují se společným trhem na základě těchto pokynů, pokud je část nebo celá podpora poskytnuta po jejich zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*“.
- (56) V tomto ohledu Komise uznává, že opatření 3 až 6, která představují mimořádnou operaci plánovanou v rámci plánu restrukturalizace, byla poskytnuta dne 2. března 2004, tedy v den, kdy španělské orgány tento plán schválily. Žádná z částí podpory nebyla poskytnuta po zveřejnění pokynů z roku 2004. Použijí se tedy pokyny z roku 1999.
- (57) Oddíl 3.2.2 pokynů z roku 1999 stanoví podmínky pro schválení podpor na restrukturalizaci, které podléhají zvláštnímu ustanovení obsaženému v bodu 55; podle tohoto ustanovení platí, že v případě malých a středních podniků se dotyčné podmínky uplatní méně striktním způsobem, zejména tak, že se zpravidla nevyžadují kompenzační opatření. Toto zvláštní posouzení uplatnila Komise mimo jiné i ve věci, která se rovněž týkala jednoho z malých a středních podniků působících v odvětví výroby keramického nádobí a porcelánu, a sice podniku Porcelanas del Principado ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 69/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 30).

⁽²⁾ Viz rozhodnutí Komise 2004/32/ES (Úř. věst. L 11, 16.1.2004, s. 1).

- (58) Především je nutné, aby se kvalifikace podniku v nesnázích řídila ustanoveními obsaženými v pokynech. Španělské orgány připustily, že podnik Pickman se v takovéto situaci nacházel až do roku 2004; měly totiž za to, že kapitál podniku byl záporný a ztráty se zvyšovaly, přičemž na část jeho aktiv bylo zřízeno zástavní právo ve prospěch společnosti RUMASA. Je tedy téměř jisté, že podnik byl předurčen k brzkému ukončení činnosti.
- (59) Zadruhé je poskytnutí podpory podmíněno provedením plánu restrukturalizace, který musí mít co nejkratší trvání, musí obnovit dlouhodobou životaschopnost podniku během rozumné doby a na základě reálných předpokladů, pokud jde o budoucí provozní podmínky. Pokud jde o malé a střední podniky, praxe uplatňovaná Komisí svědčí o tom, že ustanovení obsažené v 55. bodu odůvodnění bylo vykládáno v tom smyslu, že vylučuje nezbytnost schválení plánu ze strany Komise, a to v případě režimů použitelných na malé a střední podniky.
- (60) Jak uvedly španělské orgány, podnik Pickman předal vnitrostátním orgánům plán restrukturalizace, který vypracovali nezávislí odborníci ze společnosti Auditoría y Consulta S.A. a který
- popisuje, jaké okolnosti přivedly podnik do nesnází: nestabilita a nepřiměřenost týkající se vlastníků a vedení podniku, ztráta motivace v důsledku předimenzování a nerovnoměrného rozdělování zaměstnanců, častý výskyt škod a vysoké jednotkové ceny v porovnání se soutěžiteli, nadměrné zásoby, nedostatečné využívání, neexistence střednědobé nebo dlouhodobé strategie a prodejní politiky,
 - analyzuje hospodářskou a finanční situaci podniku Pickman na základě údajů z let 2000–2003: záporný kapitál, obstavení některých aktiv, vysoké zadlužení a závažné problémy ohledně hotovosti a klesající výnosnost a hodnota prodejů, což mělo stále větší dopad na mzdové náklady,
- vymezuje soutěžní postavení podniku Pickman na příslušném trhu, včetně velmi nízkého podílu na trhu v porovnání s ostatními soutěžiteli, označuje nejen slabé, ale i silné stránky podniku, zejména mimořádnou pověst týkající se jakosti výrobků a také historickou a kulturní hodnotu podniku pro španělskou tradici.
- (61) V plánu restrukturalizace byly kromě toho vytyčeny dvě různé fáze: první fáze měla zahrnovat většinu intervencí (rok 2004), zatímco druhá fáze měla představovat postupné upevňování celkového postavení podniku Pickman (období let 2005–2009) (viz tabulka 2). Uvedené intervence, jejichž účelem mělo být odstranění strukturálních problémů podniku a zajištění jeho dlouhodobé životaschopnosti, se zaměřily na vytvoření nového vedení, plánování vhodného schématu výrobního procesu, snížení počtu zaměstnanců a přeskupení zaměstnanců, projednání nové kolektivní smlouvy, reorganizaci činnosti zařízení ve snaze nalézt optimální řešení, zásadní modernizaci technického vybavení a informačních technologií, investice do obchodního oddělení týkající se zaměstnanců a kampaní zaměřených na uvádění výrobků na trh, vytvoření nových distribučních sítí, obnovení rovnováhy mezi disponibilním a základním kapitálem podniku, snížení zadlužení a dosažení minimální výše hotovosti.
- (62) Uvedené intervence se v rámci plánu řídí různými předpoklady a vymezují různé varianty řešení: neoptimističtější, nejméně optimistickou a neutrální; zdá se, že realistickou finanční prognózu představuje přijetí neutrální varianty týkající se 75 % produktivity a úrovně prodeje odpovídající úrovním, které podnik vykázal v roce 2002. Hlavní číselné údaje jsou v tomto ohledu uvedeny v tabulce 1 a v současné době byly skutečně dosaženy.

Tabulka 1

(v milionech EUR)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Obrat	2,7	4,4	6,5	7,5	9,3	10,6
Kapitál	- 7,1	- 7,9	- 7,2	- 5,8	- 2,9	0,9
Provozní náklady	- 5,5	- 5,4	- 5,5	- 5,2	- 5,3	- 5,6
Mzdové náklady	- 3,2	- 3,2	- 3,2	- 3,1	- 3,2	- 3,3
Finanční aktiva	0,4	0,01	0,1	0,07	0,1	0,2
Čistý hospodářský výsledek z obchodní činnosti	- 1,9	- 0,2	1,4	2,0	3,5	4,6

- (63) Zatřetí je nutno zabránit nepřijatelnému narušení hospodářské soutěže. Vzhledem k tomu, že „podpora malým a středním podnikům ovlivňuje zpravidla obchodní podmínky méně než podpora velkým podnikům“, „schválení podpory (...) není obvykle podmiňováno kompenzačními opatřeními“ (bod 55 pokynů z roku 1999). V tomto ohledu je zapotřebí uvést, že Pickman je středním podnikem se 137 zaměstnanci a objemem prodeje ve výši 2 milionů EUR v roce 2003. Podíl tohoto podniku na trhu v rámci Společenství je nízký. Rovněž je nutné zdůraznit, že v případě Porcelanas del Principado, středního podniku působícího ve stejném odvětví, Komise nevyžadovala uplatnění kompenzačních opatření. Řídíme-li se touto praxí, pak platí, že riziko narušení hospodářské soutěže vyplývající z podpory poskytnuté podniku Pickman není tak vysoké, aby bylo požadováno přijetí kompenzačních opatření.
- (64) V případě podniku Pickman se kromě toho zdá, že i) se nepředpokládá zvýšení kapacity jako důsledek uplatnění plánu restrukturalizace, ii) reorganizace v personální oblasti bude provedena snížením stavu zaměstnanců v některých zařízeních a investicemi do oblastí obchodu a informatiky, iii) velikost podniku je omezená, což umožňuje poskytování podpor, iv) podíl podniku na trhu je velmi nízký a v poměru k ostatním soutěžitelům byl ještě nižší během roku 2003 (viz výše uvedený průzkum trhu) a konečně v) podle mapy regionální podpory pro Španělsko na období 2000–2006 ⁽¹⁾ byla Andalusie oblastí NUTS II a vzhledem k tomu, že HDP/standard kupní síly na obyvatele byl v jejím případě nižší než 60 % průměru Společenství, lze se řídit ustanoveními čl. 87 odst. 3 písm. a) Smlouvy o ES.
- (65) Na základě všech těchto důvodů, zejména závazku podniku Pickman nezvyšovat produkční kapacitu a dále skutečností, že příjemce podpory spadá do definice malých a středních podniků, že je jeho soutěžní postavení omezeno a že se jeho sídlo nachází v podporované oblasti, je Komise v souladu se svou obvyklou praxí přesvědčena, že třetí podmínka byla splněna, neboť riziko narušení hospodářské soutěže v důsledku uvedených opatření je nízké a zcela jistě nedosahuje míry, která by mohla být v rozporu se společným zájmem.
- (66) Začtvrté, výše a intenzita podpory musí být omezena na úplné minimum, které je k restrukturalizaci potřebné, s ohledem na stávající finanční zdroje daného podniku. Očekává se, že se příjemce podpory bude na plánu restrukturalizace významně podílet svými vlastními zdroji, což se považuje za projev důvěry trhů v možnost obnovení jeho životaschopnosti.
- (67) Na druhou stranu, podpora, kterou španělské orgány podniku Pickman poskytly, dosáhla celkové výše 4,46 milionu EUR. Značnou část podpory bylo nutné použít k úhradě plateb krátkodobým věřitelům („Inversiones Jara S.A“ a „Faïencerie de Bouskoura“); dotace byly určeny na mzdové náklady, a především na investice, které bylo nutno v průběhu let provést (viz tabulka 2).

Tabulka 2

(v milionech EUR)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Hmotné a nehmotné investice (*)	1,3	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06

(*) Investice spočívají v pokrytí nákladů na počítačová zařízení a software (45 %), výstavbu (1,5 %), technická zařízení (12 %) a jiná zařízení (3 %).

- (68) Pickman se však na obnovení své životaschopnosti sám rovněž podílel, a to částkou 6,24 milionu EUR. Tato částka pocházela ze soukromých úvěrů, které získal nový vlastník za tržních podmínek a bez jakékoliv veřejné podpory. Tato částka představuje 58,3 % celkového financování, takže lze říci, že podnik Pickman „významně přispěl“, a dodržel tak plně ustanovení obsažená v pokynech z roku 1999. Údaje o finančních aktivech podniku, uvedené v tabulce 1, navíc jasně svědčí o tom, že není plánována žádná nadměrná hotovost jakožto důsledek plánu restrukturalizace. Komise má tedy za to, že daná podpora se omezuje na minimum nutné k obnovení životaschopnosti podniku.

⁽¹⁾ Viz rozhodnutí Komise ve věci N 773/1999, Mapa regionální podpory na období 2000–2006 (Úř. věst. C 184, 1.7.2000, s. 22).

- (69) S ohledem na výše uvedené úvahy dospěla Komise k závěru, že opatření 3 až 6 stanovená v plánu restrukturalizace podniku Pickman splňují podmínky, které pro malé a střední podniky stanoví pokyny z roku 1999, a je tedy na místě je považovat za slučitelná se společným trhem ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES.

8. ZÁVĚR

- (70) S ohledem na výše uvedené úvahy dospěla Komise k závěru, že
- opatření 2 nepředstavuje státní podporu, neboť správa sociálního zabezpečení jednala s náležitou péčí, jaká se očekává od hypotetického věřitele v podmínkách tržního hospodářství;
 - opatření 3 až 6 představují státní podporu slučitelnou se společným trhem, v souladu s pokyny z roku 1999;
 - opatření 7 obsahuje prvek státní podpory, který se nachází pod prahem *de minimis* platným v okamžiku poskytnutí tohoto opatření,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Podpora, kterou Španělsko poskytlo prostřednictvím opatření 2, které spočívalo v odpisu z nedoplatku na sociálním pojištění,

provedeném na základě zvláštní dohody jiného druhu, než je obecné vyrovnání s věřiteli, nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES, neboť je v souladu se zásadou soukromého věřitele v podmínkách tržního hospodářství.

Podpora, kterou Španělsko poskytlo prostřednictvím opatření 3, 4, 5 a 6, týkajících se sdružených půjček a dotací, které poskytla andaluská regionální vláda v rámci plánu restrukturalizace, který byl předložen pouze na vnitrostátní úrovni, představuje protiprávní státní podporu, která je podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES slučitelná se společným trhem.

Podpora poskytnutá Španělskem prostřednictvím opatření 7, která spočívá v záruce andaluske regionální vlády ve výši 1,3 milionu EUR na úvěr ve výši 1,6 milionu EUR, představuje podporu *de minimis*, jež nespadá do oblasti působnosti čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Španělskému království.

V Bruselu dne 13. května 2009.

Za Komisi

Neelie KROES
členka Komise